

آغازی برای پامال عدالت برای فرخنده با نفوذ فساد مالی و اداری، جنایتکاران راه فرار جستجو می نمایند

در پهلوی جریانات خونین و مدھش در مملکت و تخریب جامعه ذریعہ دهشت افگان و عملیات آدم کشی، عدم استقرار و همگامی اعضای دولت وحدت ملی و کنترل بر امور، نبود وزرای مسئول در کرسی های مهم و امثال آن، بعد از دقیقاً سپری شدن یکماه از فاجعہ بیسابقه، سخیف و دد منشانه شکنجه، قتل و سوختاندن زن مظلوم و بی دفاعی بنام «فرخنده»، حتی محکمہ ابتدایی ای که بر قضیه رسمیت عدالت خواهی را قایل گردد، تا هنوز دایر نشده است. البته در عوض، فعالیت برای واسطه بازی و فرار از چنگ قانون توسط متهمین در چنین یک جنایت بی سابقه و وحشیانه، به شدت برقرار میباشد.

توقع از دستگاه های مسئول حکومتی مخصوصاً وزارت داخله که پلیس آن اقلأ برای اولین بار درین حادثہ خونین تاریخی باید مورد بازخواست قرار گرفته و اصل قضیه بعد از بررسی به زودترین فرصت به محاکم مربوطه سپرده شود، نظر به ضیاع وقت و فرصت دهی به متهمین، به ناامیدی تبدیل میشود. در شرائط فساد اداری وسیع و رشوت خوری مروجہ، رسانه ها نوشته اند که اشخاص دخیل درین ماجرای خونین به تدریج و با خرید پلیس و مقامات مربوطه، راه فرار و یا عدم مسئولیت را پیش گرفته اند که بسی جای افسوس و درد آور است. باید یاد آور شویم عجیب است که قضاء هم در چنین قضیہ استثنایی چگونه دوسیہ مربوطه را اقلأ برای دایر نمودن محکمہ ابتدایی تا بحال از مراجع مربوطہ وزارت داخله درخواست و مورد اجراء قرار نداده است.

بهر حال میترسیم که این جریان تکان دهنده و غیر مجاز شکنجہ علنی در روز روشن و در محضر عام، قتل ابتکاری و فجیع و ددمنشانه یک دختر معصوم بی دفاع در حضور صدها هموطن بی احساس و سنگدل به شمول پلیس ملی «!» و سوختاندن جسد از هم پاشیده وی به شیوہ غیر انسانی و سخیف که برای اولین بار در مملکت ما داعیہ فریاد زنان مظلوم افغان را بالا نموده است، پامال

جفای بیعدالتی گردیده و با امکانات فساد اداری، کمرنگ و کم ارزش گردد. به قسمتی از خبری که در وبسایت ملی «گران افغانستان» از قول یکی از رسانه‌ها منتشر شده است، توجه می‌نماییم: (کابل: روز گذشته رسانه‌ها گزارش دادند که یکی از متهمان اصلی دوسیه زجرکشی فرخنده، با پرداخت سی هزار دالر رشوه به یک افسر پولیس، فرار کرده است. این گزارش از قول کمیته حقیقت یاب قتل فرخنده به نشر رسیده است. چندی پیش جنرال ظاهر، مسوول پرونده زجرکشی فرخنده، به رسانه‌ها گفته بود که برخی از پول داران تلاش می‌کنند متهمان قتل فرخنده را از بند رها کنند. رویداد فرار یک متهم به وضوح نشان می‌دهد که پولیس کابل و تمام لایه‌های جنایی و استخباراتی آن، تا چه حد مستعد فساداند. شبکه‌های فساد مالی و اداری، به تمام لایه‌های پولیس کابل و دیگر شهرهای کشور رخنه کرده است. این واقعاً نگران‌کننده و شرم‌آور است. وزیر داخله، رییس تحقیقات جنایی و دیگر مقام‌های این وزارت وعده کرده بودند که دوسیه قتل فرخنده را با جدیت دنبال می‌کنند. رییس‌جمهور و رییس اجرایی نیز چنین سخنانی بر زبان رانده بودند.)

با نشر چنین اخباری لازم است که جامعه مدنی، مؤسسات حمایه از حقوق زنان، کمسیون حقوق بشر افغانستان و بصورت عموم همه آنانی که در جوامع داخلی و خارجی افغانستان در اقصی نقاط عالم، ازین فاجعه خونین متأثر گردیده و برای برقراری عدالت و بازخواست جنایتکاران و مغرضین در چنین یک قضیه المناک، با ایجاد مظاهرات و عکس العمل‌ها نفرت خویش را ازین عملیه سخیف ابراز داشتند، نگذارند تا این خون مقدس با فساد اداری و مصلحت گرایی پامال جفای قدرتمندان گردد. درین راه بهتر همان است که فشار عامه بدون ائتلاف وقت، دقیقاً بالای دو مقام مسوول دولت افغانستان، مخصوصاً رئیس اجرائیه که وعده های قانونیت و پشتیبانی از یک جامعه مرفه را تضمین نموده بود و وظیفه چنین مسؤلیتی را عهده دار هم می‌باشد، بدون وقفه و معطلی تطبیق گردد. حتمی است که پارلمان مخصوصاً ولسی جرگه هم باید از تأخیر در اجرای مراحل قانونی و عدلی این قضیه دردناک صدا بلند نماید، تا فرصت فرار از چنگ قانون و بازخواست متهمین میسر نگردد. درین قضیه حساس که جامعه زنان افغانستان دقیقاً منتظر اقدامات قانونی و عدلی برای نمونه ای از روش جدید دولت برای تأمین عدالت برای آینده آنان می‌باشد، اغماض و ندانم کاری، دردی جانکاه و غیر قابل پذیرش برای جامعه زنان افغانستان و عدالت خواهان خواهد بود. وزیر داخله که دقیقاً مسؤولیت وقوع چنین فاجعه ایرا دارد، باید هر روز اطلاع و پیشرفت جریان بازخواست و طی مراحل قانونی را به مردم افغانستان بر عهده بگیرد و هرچه زودتر قضیه را به محاکم تسلیم نماید، ولی دیده میشود که کفایت کاری وی بیشتر زبانی است تا عملی. آغاز رشوت دهی و اغماز متهمین قتل و شکنجه «فرخنده شهید»، زنگ خطری است در پامال اجرای قانونیت و بازخواست از همه جنایتکاران دخیل در چنین یک فاجعه غیر انسانی، غیر اسلامی و غیر افغانی. تأخیر در آغاز اقدامات قانونی و طی مراحل حقوقی آن، دقیقاً ترس، ناامیدی و نگرانی جامعه را بار آورده است.